

1989 நவம்பர் 1]

(ஊ) கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் அறிவியல் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. சந்திரசேகரன் : இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

5. (ii) சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வு).

(அ) எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1989.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவசரச் சட்டத்தை நிராகரிக்கும் தீர்மானத்தை பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி அவர்கள் கொடுத்துள்ளார். அவர் தீர்மானத்தை மொழிவார்.

* பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“25—7—1989 ஆம் நாளன்று ஆளுநர் அவர்கள் பிறப்பித்துள்ள 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 5/1989) இப்பேரவை நிராகரிக்கின்றது.”

தீர்மானம் முறைப்படி வழிமொழியப்பெற்றது.

[1989 நவம்பர் 1]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஊழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி அவர்களின் தீர்மானமும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் தீர்மானமும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. இப்போது உரையாற்றுவவர் பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ‘கண்டின்ஜென்சி பண்ட்’ என்ற இந்த நிதியும் அரசமைப்புச் சட்டம் 267-ன்கீழ் நிர்வாகம் அவசர காலங்களில் தன்னிச்சையாகவோ, அல்லது மன்றத்தின் அனுமதி பெறாமலோ செலவழித்துக் கொள்ளலாம் என்ற அனுமதியோடு கூடிய நிலையில் அமைக்கப்பட்டது என்பது உறுதி. இது ஒரு நிரந்தரமான முன்பணமாக அமைந்து எதிர்பாராத நிலையில் நிகழ்கிற செலவினங்களைச் சந்திக்கவும், அதற்கு பின்னால் அவற்றைப் பற்றிய துணை மானியக்கோரிக்கைகளை இந்த அவையிலே வைத்து அவைகளுக்கு ஒப்புதல் பெற்றதற்குப் பின்னால் அந்த நிதியை மீண்டும் ‘ரெக்கப்’ செய்ய வேண்டும் என்றும் ‘இண்ட்ரொடக்ஷன்-டு-பட்ஜெட்’ என்ற இந்த அரசின் அறிக்கையில் காணப்படுகிறது.

அந்தவகையிலே பார்க்கிறபோது 75 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிற இந்த நிதியை 200 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று சட்டமுன்வடிவு இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் என்று நாம் பார்ப்போமானால், திட்டமிடாத நிலையில், எதிர்பாராத நிலையில் இயற்கை பாதிப்பு காரணமாகவோ அல்லது வேறு காரணமாகவோ ஏற்படுகிற செலவினமாக ஏற்பட்ட நிதி இது என்பது பொருந்தும். ஆனால் இங்கே 200 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையில் விளக்கத்தில் வறட்சி நிவாரணம் என்று

1989 நவம்பர் 1] [பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்பாராத செலவுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்றை மட்டும் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக இந்தச் செலவினம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு தெரிய வேண்டியதெல்லாம், இந்த அரசு அமைவதற்கு முன்னாலே தேர்தல் அறிக்கையில்கூட மத்திய அரசிற்கு இணையாக ஊதியம் தரப்படும் என்று கொள்கை அளவிலே அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, 1—6—1988 முதல் இது முன் (12-05)

தேதியிட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்று தெளிவாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்போது நான் பேசுகின்றபோது கூட இந்த அவையிலே சொன்னேன். இதற்கு நிதி ஆதாரம் காட்டப்படவில்லையே என்று கேட்டேன். அதற்கு மறுமொழி அப்போது தரப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னாலே இப்போது எதிர்பாராத செலவினம் என்று இதைக் குறிப்பிட்டு இருப்பது எந்தவகையில் நியாயம் என்பதை இந்த அவை உறுப்பினர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்படிப்பட்ட செலவினம் இந்த அவையின் ஒப்புதலைப் பெறாமலேயே செலவழிப்பதற்கு ஒரு தகுதியை உருவாக்கிக் கொடுக்கிறது. இந்த நிதியும் அளவுக்கு அதிகமாக உயர்த்தப்படுகிறபோது, நிதி தவறாக பயன்படுத்தப்படுகிறதோ என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு வருகிற சூழ்நிலை உருவாகலாம் என்ற ஐயப்படும் எழுகிறது.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே துணை மானியக் கோரிக்கைகளை வைத்து, அதற்குப் பின்னாலே அதற்கு ஒப்புதலைப் பெற்றதற்குப் பின்னாலே இந்த நிதியைப் பற்றி, முடிவு செய்ய வேண்டியது முறை என்று இருந்தாலும்கூட, துணை மானியக் கோரிக்கைகள் இங்கே வைக்கப்படவில்லை என்ற நிலையில், முன்பே இருக்கிற 75 கோடி ரூபாய்க்கு என்ன கணக்கு காட்டப்படுகிறது என்பது தெரியாத நிலையில், அதை 200 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டும் என்கிற இந்தச் சட்டம் வருவது எந்த அளவிற்கு சரியாக இருக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக்

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி] [1989 நவம்பர் 1]

காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை 'பைனான்சியல் இன்டிசிப்ளின்' என்று மக்கள் நினைத்துவிடக் கூடாது என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இன்னும் சொல்லப்போனால், பல்கலைக்கழக நிதி உதவிக்குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கவேண்டும் என்று கொள்கை முடிவு எடுக்கப்பட்டபோது, இந்த அவையிலே நான் அதுகுறித்துச் சொன்னபோது, பணம் வந்துவிட்டது, தருகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது, அதை ஜூன் மாதத்திற்குள் அந்த நிலுவைத் தொகை தந்துவிடப்படும் என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் இங்கே உறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இதிலே 50 விழுக்காடுதான் இப்போது தரப்படுகிறது என்றும், மீதி அவர்களுடைய சேமநல நிதியிலே வைக்கப்படுகிறது என்றும், அவர்கள் 1990 ஆம் ஆண்டு ஒரு பகுதியையும், 1991 ஆம் ஆண்டு மற்றொரு பகுதியையும் கடனாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை எவ்வாறு அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள் என்று சந்தேகிக்கவேண்டிய நிலையிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அரசு அலுவலர்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுக்கு வரவேண்டிய நிலுவைத் தொகை முழுமையுமே, அவர்களுக்கு சேமநல நிதியில் வைத்துவிட்டு, அவர்கள் ரிடையர் ஆனபிறகு தான் அது கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால், அவர்கள் இறந்தபிறகு தான் கிடைக்கும் என்று சொல்கிற அரசு, அதற்காக 125 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று இங்கே கேட்டு இருப்பது எந்தவகையிலே நியாயம் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 426 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இதற்காக செலவழித்து இருக்கிறோம் என்று பல முறைகள் விளம்பரம் தந்திருக்கிறார்கள், அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே 125 கோடி ரூபாய் மட்டும்தான் கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. மீதிப் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெளிவுபடுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

1989 நவம்பர் 1]

[பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி]

அதைப் போலவே ஜி.பி.எப்-லே போடுவதற்கு அந்தத் துறை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற வதந்தி பரவியிருக்கிறது. தற்போதைய நிலை என்ன என்பதை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. புதுப்புது அறிவிப்புகள் வருகிற காரணத்தாலும், புதிது புதிதாக நிதியை உயர்த்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் வருகிற காரணத்தாலும், ஏழை ஆசிரியர்களுடைய பணம், அலுவலர்களுடைய பணம், அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் வேறு திட்டங்களுக்குப் போய்ச் செலுகிறது என்ற எண்ணம் பொதுமக்கள் மத்தியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. சா. கணேசன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குக் கொடுத்த நேரம் முடிந்து விட்டது. தயவுசெய்து முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : ஆங்கிலத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். “Rob Peter to pay paul” என்று. ‘கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்தது’ என்பதைப்போல, மக்கள் நினைத்துவிடாமல் இருக்க, நல்ல முறையில் இவைகள் நடைபெற வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையிலே குளறுபடிகள் என்று போய்க்கொண்டேயிருக்குமானால், அரசு அமைப்புச் சட்டம் 360-ன் கீழ், ஏதாவது ‘பைனான்சியல் எமர்ஜென்சி’ என்ற அளவிலே மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுத்து விடுகிற அளவிற்கு இந்த அரசு நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையை இங்கே தெரிவித்து, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை எதிர்த்து, என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பாராச் செலவு, கன்டினென்ட் பண்ட் என்ற பெயரால், 75 கோடி ரூபாயை 200 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டும் என்று இங்கே அவரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப் பட்டது. கன்டினென்சி பண்ட் என்று ஒன்று இருக்க முடியாது, முன்பு இருக்கவில்லை என்று இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே கூட முதன் முறையாக 1954 ஆம்

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியம்] [1989 நவம்பர் 1]

ஆண்டு தான் கண்டிஸ்ஜென்சி பண்ட் என்று சொல்லி 50 (12-10)

லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டுமென்று அன்றையதினம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதையே ஒரு கோடியாக ஒதுக்கியபோது இந்தச் சபையிலே கடுமையான எதிர்ப்பு வந்தது. எதிர்பாராத செலவு எப்படி வர முடியும். ஒவ்வொரு இலாகாவும் தங்களுடைய மானிய கோரிக்கையை இங்கே வைக்கிறது. என்னென்ன செலவு என்று ஒவ்வொரு அயிட்டமாக போட்டு காட்டி இவ்வளவு மானியமாக தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இவ்வளவு பெரிய தொகையை ஏன் எதிர்பாராத செலவாகக் கேட்கிறார்கள். பட்ஜெட்டிலேயே அதற்கு வழிவகை செய்திருக்கலாமே; பட்ஜெட்டிலேயே சேர்த்து அதை போட்டிருக்கலாமே என்று அன்றையதினம் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். இந்தச் சபையிலே இருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், முன்னாள் உறுப்பினர்களுக்கும்—முன்னாள் அமைச்சர்கள் கூட இங்கே இருக்கிறார்கள்—அவர்களுக்குக் கூட தெரியும். ஒரு கோடி ரூபாய் என்பதை 2 கோடியாக ஒரு முறை உயர்த்தப்பட்டது. அன்றையதினம் இந்தப் பக்கத்திலே யிருந்து கடுமையான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. இரண்டு கோடியாக, எதிர்பாராத செலவு என்பதற்கு, அவ்வளவு எளிதிலே கொடுத்து விட முடியாது என்று சொல்லி அன்றையதினம் எதிர்ப்பு சொன்னார்கள்.

ஆனால் இப்போது திடீர் என்று 25—7—1989 ஆம் தேதி அன்று அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட மன்றத்தினுடைய பட்ஜெட் கூட்டம் முடிந்த 2 மாதங்களுக்குள் ளாக எதிர்பாராத செலவு பெரிதாக என்ன வந்திருக்க முடியும். கஜானா காலி என்று சொல்லிவிட்டு வந்ததற்குப் பின்னாலே கூட அன்றையதினம் பட்ஜெட்டிலே 75 கோடி ரூபாய் போதும் என்று சொன்னார்கள். இதற்கென்று இன்றையதினம் இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலேயும், அவசரச் சட்டத்திலேயும் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிற காரணங்கள் “Drought relief operations, Implementation of the 5th Pay Commission recommendation”.

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணி என்பது புதியதாக வந்த நிலைமை அல்ல.

1989 நவம்பர் 1] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அதிகமான வறட்சியும் கிடையாது. எனவே வறட்சி நிவாரணத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருந்தால் பட்ஜெட்டிலேயே ஒதுக்கி இருக்கலாம். பட்ஜெட்டிலேயே எந்தெந்த வகையிலே என்ன என்ன செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியே ஒதுக்கியிருக்கலாம். அதைப்போல "Implementation of 5th Pay Commission recommendations". என்று சொல்வது ஆளும்

கட்சியினுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் அமல்படுத்துவோம். சம்பளத்தை அதிகப் படுத்திக் கொடுப்போம் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நிதி அறிக்கையிலேயே அதற்கென்று நிதி ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். இன்றையதினம் இரண்டுமே எதிர் பார்த்த அயிட்டிங்களாக இருக்கிறபோது, 75 கோடியிலிருந்து 200 கோடியாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்பது நியாயம் அல்ல. ஏனென்று சொன்னால் நிச்சயமாக

This amounts to financial mismanagement not only indiscipline. என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். The authority of Assembly is being

undermined என்று சொல்லி, பட்ஜெட்டிற்கு என்று நிதி ஒதுக்கும்போது ஒவ்வொரு இலாக்காவும் மானியக் கோரிக்கைக்கு என்று இவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் வாக்கு அளித்ததற்குப் பின்னாலேதான் நிதியை அரசு பெற முடியும். அந்த நிலைமையை மாற்றிக்கொண்டு பொதுவாக 200 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னால் எந்த நேரத்திலே வேண்டுமானாலும் எதற்காகவும் ஒதுக்கிக்கொள்ள முடியும் என்ற அளவிலே இந்தப் பணம் கேட்பது முறையல்ல என்று கூறி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் எதிர்க்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பாராச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் தமிழக அரசுக்கு மேலும் நிதி வசதி தேவை என்ற முறையிலே 75 கோடி ரூபாய் என்ற எதிர்பாராச் செலவை 200 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலே வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டதன் நோக்கமே வறட்சி நிவாரணத்திற்கு பணம் செலவு அதிகமாக ஆகிறது

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1989 நவம்பர் 1]

என்ற முறையிலேயும், ஐந்தாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்ற முறையிலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் வறட்சி நிவாரணத்தைப் பொறுத்த வரையில் வறட்சி நிவாரணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விவரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொகுதியைச் சார்ந்திருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கோ மற்றும் உள்ள பொதுமக்களுக்கோ தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆங்காங்கே நாங்கள் செல்லுகிற நேரத்தில் எங்காவது வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று நாங்கள் கேட்கிற நேரத்திலே 'செய்யப்படவில்லை' என்றுதான் ஒரு குற்றச்சாட்டை பொதுமக்களும் சொல்லுகிறார்கள். அதிகாரிகளையும் நாங்கள் சந்தித்துக் கேட்கிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த வரையில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது 70 ஆயிரம் ரூபாய்தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பொதுப்பணித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் வந்திருக்கிறது என்ற விவரத்தை எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்குக்கூட அவர்கள் தயாராக இல்லை என்ற நிலைமை தான் இருந்துக் கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே வறட்சி நிவாரணத்திற்கு என்று சரியான முறையிலே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்ற சந்தேகங்கள் இன்றைக்கு மக்கள் மனத்திலே வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்திருக்கிற லத்தூர் ஒன்றியத்தில் அங்கே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் உறை கிணறுகளை போடுவதற்காக உறைகளை வாங்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி அதனுடைய விலையை 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் லாரி வாடகை மட்டும் 8 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்னையிலிருந்து அந்தப் (12-15)

பகுதிக்கு லாரி வாடகை என்று சொன்னால் 400 ரூபாய் அல்லது 500 ரூபாய்க்கு மேல் செல்லாது. ஆனால் 8,000 ரூபாய் என்று

1989 நவம்பர் 11

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

சொல்லி கணக்குகளை எழுதியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சரிபார்ப்பதற்கு சர்வ கட்சி குழுக்களோ மாவட்ட அளவிலோ மற்ற அளவிலோ இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல இன்றைக்கு 5-வது ஊதியக் குழுவானது பல்வேறு முறையிலே மாற்றப்பட்டு, பலமுறை அதற்கென்று சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு அறிவிப்புகள் வந்து நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அரசினுடைய நிறுவனங்களாக விளங்கக் கூடிய பொது நிறுவனங்களுக்கு அந்த ஊதிய குழுவின் மூலமாக ஏதாவது வழங்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதற்கு முன்பெல்லாம் ஊதிய குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அனைத்து பொது நிறுவனங்களும் அந்த சிபாரிசுகளை அமல்படுத்தியிருக்கின்றன. ஆனால் தற்போது அந்த சிபாரிசுகளை எல்லாம், லாபத்திலே ஓடுகின்ற பொது நிறுவனங்களில் மட்டும்தான் அவைகளை அமல்படுத்தியிருக்கின்றன. மற்ற பொது நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 1 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு இருக்கின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு அவைகள் வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் அந்த ஊதியக் குழுவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சிபாரிசுன்படி அவர்களுடைய வேலை நேரம் மட்டும் மாற்றம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு ஊதியம் அதிகமாக கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்கு சுட்டிக்காட்டி இந்த எதிர்பாராத செலவிற்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற காரணங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏற்கனவே அரசுக்குத் தெரிந்த இந்த காரணங்களையே மீண்டும் எதிர்பாராத செலவு என்ற முறையிலே சொல்லி நிதி ஒதுக்கீடுகளை சட்டமன்றம் முடிந்த பிறகு நீங்கள் பெற்றிருப்பதை இந்த அவையானது வன்மையாக கண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அவசரச் சட்டத்தை எதிர்க்கின்றேன் என்பதைத் தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பாராத செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது; ஆகவே அவசரச் சட்டத்தை இங்கு சட்டமாக, சட்டமுன்வடிவாக மாறுவதை எதிர்க்கிறோம் என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினரும் இங்கே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இந்த எதிர்பாராத செலவு என்பது “கண்டின்ஜென்ட் ஃபண்டு” என்ற ஒரு ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான மொழி பெயர்ப்பு. என்ன காரணத்தினாலோ இன்னும் அந்த ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு சரியான மொழி பெயர்ப்புக் கிடைக்காத காரணத்தினால் அது எதிர்பாராத செலவு என்றே வழக்கமாக. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சில்லரைச் செலவுகள் என்று நாம் பயன்படுத்துவது உண்டு. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது இன்னும் ஆலோசித்து முடிவு எடுக்க வேண்டியது. அப்போது உங்களையும் கலந்து கொள்வோம். இந்த ‘கண்டின்ஜென்சி’ என்பதற்கு அகராதியிலே பொருள் தேடியபோது ‘அன்செர் டென்டி’ என்கின்ற ஒரு குறிப்புதான் காணப்படுகிறது. ‘அன்செர் டென்டி’ என்று சொல்லும்போது திடீரென்று நிச்சயித்துக் கூறமுடியாத சூழ்நிலை. ஏற்கனவே நிச்சயித்துக் கூற முடியாத சூழ்நிலை. இப்படி, இந்தச் சொல்லை போட்டிருந்தால் நீங்கள் யாரும் எதிர்த்திருக்கமாட்டீர்கள். எதிர்பாராத செலவு என்பது காலாகாலமாக திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து, அதற்குப் பிறகு கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அதற்குப் பிறகு அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி காலத்தில், மீண்டும் இப்போது கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அதே சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்ற காரணத்தால் எதிர்பாராத எதிர்ப்பு இந்த எதிர்பாராத செலவுக்கு இப்போது இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு) அன்செர் டென்டி என்கின்ற வகையில் நிச்சயித்து கூறமுடியாத ஒரு சூழலில் நாம் சில விவரங்களை முன்பு அறிவித்து நிச்சயித்து கூறமுடியாத காரணத்தால் ஏற்பட்டுவிட்ட திடீர் செலவுகளை ஈடுகட்டவும் அதற்கான அனுமதியை இந்த அவையிடம் பெறவும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை உங்களிடத்திலே வைக்கின்றோம். நாங்கள் செய்ய இருக்கின்ற செலவுகளுக்கு நிச்சயமாக கணக்குகள் உண்டு. பொதுக் கணக்குக் குழு அந்த கணக்கை பார்க்க இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஆடிட் ரிப்போர்ட்டும் உண்டு. திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கின்றேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை நாங்கள் அவமதிப்பவர்களே அல்ல. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆடிட் ரிப்போர்ட் என்ன சொல்

1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிறதோ அதை நாங்கள் மதிப்பவர்கள். எனவே, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டும் உண்டு. பொது கணக்குக் குழுவும் அதை ஆய்ந்து தன்னுடைய அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைக்க இருக்கிறது. இதற்கு என்னென்ன செலவுகள் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் ஒழுங்காக நடைபெற்றதா என்று நண்பர் உகம்சந்த் அவர்கள் கேட்டார்கள். இன்றையதினம் எழுப்பப் படுகின்ற கேள்விகளுக்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இவைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே கொட்டை எழுத்தில் வரும்போது வறட்சி நிவாரணப் பணி ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை என்ற செய்திகள் அந்த நேரத்தில் தரப்படவேண்டும்.

(12-20)

இது எல்லாம் எதிர்க்கட்சிகளுடைய கடமை. நான் அவைகளை மறுக்கவில்லை. அந்த வகையிலே அதற்குப் பயன்படுமே யானால், உங்களுடைய சாமர்த்தியத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அவர் சொன்னார், கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைக்காதீர்கள் என்று சொன்னார். கடைத் தேங்காய்கள்—இந்தக் கடையினுடைய தேங்காய்கள் வழிப் பிள்ளையார்களுக்குப் போய் விடாமல் பாதுகாத்த காரணத்தினாலேதான் பல கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்காருடைய கஜானாவுக்கு வருகிறது.

பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்றாயே, இப்போது எங்கேயிருந்து பணம் வந்தது என்று திரு. பாலசுப்பிரமணியம் ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார். இங்கே மாத்திரம் அல்ல. வெளியிலே கூட அவருடைய கட்சியினுடைய தலைவர்கள் எல்லாம் கேட்கிறார்கள், எங்கேயிருந்து வந்தது பணம், எங்கேயிருந்து வந்தது பணம் என்று கேட்கிறார்கள். நான் அவைகளுக்கெல்லாம் விவரங்களை இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை. எனென்றால், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு, பல சட்ட முன்வடிவுகள் இங்கே விவாதத்திற்கு வர இருக்கின்ற காரணத்தால் நான் நேரத்தை அதிகம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் மிகச் செம்மையாக நடைபெற்றன என்று அந்தப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்காக, ஆய்வு செய்வதற்காக வந்த மத்தியக் குழு உறுப்பினர்களே கூட பாராட்டி விட்டுப் போய் இருக்கின்றார்கள். அதைப்போலவே,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 நவம்பர் 1]

427 கோடி ரூபாய் தரவேண்டும் என்று முன்பே தெரியாதா என்று நண்பர் திரு. பொன்னுசாமி அவர்கள் இங்கே கேட்டார்கள். அவர்கள் பேச்சுக்குப் பேச்சு, ஒவ்வொரு வாசகத்திலும், சந்தேகப்படுகிறேன், சந்தேகப்படுகிறேன் என்றே சொன்னார்கள். 'சங்கீதம் சீவிவாசராவ்' என்பதைப்போல, 'சந்தேகம் பொன்னுசாமி' என்று கூட அவருக்கு ஒரு அடைமொழி கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அந்த அளவிற்கு சந்தேகப்படுகிறேன், சந்தேகப்படுகிறேன் என்று சொன்னார். எந்தச் சந்தேகமும் நிச்சயமாக இருக்கத் தேவையில்லை.

முதலிலே ஐந்தாவது ஊதியக் குழு பரிந்துரைகள் வருவதற்கு முன்பு, நம்மால் இவ்வளவு கோடி தேவை என்று திட்டவட்டமாக மதிப்பிட இயலாது. எனவேதான் அதை நிச்சயமற்ற செலவில், 'அன்செர்ட்டெயினில்', அதாவது கன்டினென்ட் ஃபண்டில் சந்தித்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்தோம். பிறகு அந்த ஊதியக் குழுவினுடைய பரிந்துரைகள் வந்து அதை அறிவித்து, அதற்கு மேலும் அரசு அலுவலாளர்கள் பல கோரிக்கைகளை வைத்ததன் காரணமாக 400 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாகவே அறிவிக்கப்பட்ட அந்தத் தொகை பிறகு 430 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நீண்டு போனது எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் காரணங்களால்தான் அந்தச் செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

துணை மானியக் கோரிக்கையை ஏன் வைக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். துணை மானியக் கோரிக்கை வைத்து விவாதிப்பதற்கு யாருக்கும் அவகாசம் இல்லை. ஆளும் கட்சிக்கு மாத்திரமல்ல; எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே இருக்கின்ற நண்பர்களுக்கும், காங்கிரஸ் கட்சித் தரப்பில் உள்ள நண்பர்களுக்கும் மற்றும் இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற பல்வேறு கட்சிகளுடைய தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் அந்த அளவுக்கு அவகாசம் இல்லை. இந்த அவை கூட்டப்படும் என்று ஆளுநர் அவர்கள் அறிவித்த பிறகுதான் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கான தேதி குறிக்கப்பட்டு, இன்னும் இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்குள் தேர்தல் பணிகளிலே ஈடுபடவேண்டிய சூழ்நிலையிலே இந்த அவையிலே உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் இருக்கின்ற காரணத்தினால், துணை மானியக் கோரிக்கை விவாதம் இப்போது தேவையில்லை என்று அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே அனைத்துக்

[1989 நவம்பர் 1] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சித் தலைவர்களும் எடுத்த முடிவிற்படிதான் துணை மானியக் கோரிக்கை வைக்கப்படவில்லை. துணை மானியக் கோரிக்கை ஏற்கெனவே தயார் நிலையிலே இருந்தது. அதை விவாதிப்பதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் வைக்கப்படவில்லை. எனவே, சந்தேகத்திற்கு கொஞ்சமும் இடம் தராமல், எங்களை நம்பி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதிபெற்ற திருத்தப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதியு (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1989) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதியு (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1989) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.